

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za rok 2020;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji oceniającego w postępowaniu odwoławczym z dnia 13 lipca 2022 r. utrzymującej w mocy sprawozdanie z oceny za rok 2020 i oddalającej odwołanie z dnia 11 marca 2022 r. (zarejestrowane pod nr 507857);
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 24 stycznia 2023 r. oddalającej zażalenie złożone notą z dnia 7 września 2022 r. (zarejestrowane pod nr R/422/22);
- zasądzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników oraz art. 2 ust. 3 decyzji Komisji C(2013) 8985 z dnia 16 grudnia 2013 r. dotyczącej ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego oraz zasad stosowania art. 44 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego (zwanej dalej „OPW 43”), a także art. 5, 6 i 7 OPW 43, oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy i naruszenia zasady dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 25 regulaminu pracowniczego urzędników, naruszenia obowiązku uzasadnienia, oczywistego błędu i naruszenia zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników, a także naruszenia obowiązku dbałości względem urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2023 r. – Acampora i in./Komisja

(Sprawa T-261/23)

(2023/C 261/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Acampora (Neapol, Włochy) i 172 inne osoby (przedstawiciele: E. Iorio, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 stycznia 2023 r. [EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265] oddalającej wniosek o udzielenie dostępu GestDem nr 2023/0263 do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r., wystosowanego przez Komisję Europejską do Republiki Włoskiej oraz do odpowiedzi udzielonej przez to państwo w toku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego 2016/4081, dotyczącego zgodności z prawem Unii Europejskiej przepisów prawa krajowego, które regulują służbę pełnioną przez sędziów honorowych, jak również do odpowiedzi Włoch;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 marca 2023 r., którą oddaliła ona wniosek o potwierdzenie wyraźnej decyzji, wyjaśniając, że nie jest w stanie – ze względów administracyjnych – odpowiedzieć na wniosek o potwierdzenie oraz że nie może wskazać, czy i kiedy zostanie sporządzona wyraźna odpowiedź;
- obciążenie Komisji, w przypadku sprzeciwu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności skargi. Skarżący działają w wykonaniu ogólnego prawa obywateli Unii do przejrzystości działania instytucji, aby uzyskać konieczne informacje zgodnie z prawem przyznanym wszystkim obywatelom Unii w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾.

Ponadto zaznajomienie się z uzupełniającym wezwaniem do usunięcia uchybienia i z odpowiedzią Włoch przyniosłoby skarżącym konkretną korzyść w postaci skorzystania z przysługującego im prawa do informacji, gdyż po niemal 7 latach poznaliby powody, dla których Komisja nie wydała jeszcze uzasadnionej opinii. Komisja wydała najpierw wyraźną decyzję o odmowie udzielenia dostępu w dniu 27 stycznia 2023 r., a następnie dorozumianą decyzję odmowną w dniu 15 marca 2023 r., w której oświadczyła, że ze względów administracyjnych nie jest w stanie odpowiedzieć na wniosek o potwierdzenie decyzji z dnia 27 stycznia 2023 r. oraz że nie wie, czy i kiedy na niego odpowie. Na dorozumiane decyzje wiążące się z milczącą odmową w rozumieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 można wnieść skargę do Sądu.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad w dziedzinie dostępu do aktów instytucji Unii Europejskiej przewidzianych w art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również w art. 1 i art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – istnienie ogólnego interesu w dostępie do uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia aktów instytucji Unii. Zasady w dziedzinie uzasadniania zostały naruszone, ponieważ Komisja ograniczyła się do uczynienia całkiem ogólnikowych i stereotypowych wzmianek na temat powodów, dla których ujawnienie uzupełniającego wezwania do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. i odpowiedzi Włoch zaszkodziłoby wspomnianemu „klimatowi zaufania”, odpowiadając za pomocą formularza zawierającego nieliczne skąpe dane, które miałyby pozwolić skarżącym i Sądowi na rzeczywistą kontrolę zgodności z prawem powodów odmowy, która nie została uzasadniona w wystarczający sposób, w szczególności jeśli chodzi o powody, które miały stanowić przeszkodę do przynajmniej częściowego ujawnienia aktu, upowszechnionego już w części w pakiecie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego z dnia 15 lipca 2022 r., nawet jeśli miało to miejsce w sposób, który nie pozwalał zrozumieć treści i powodów dodatkowych zarzutów sformułowanych wobec Włoch.

Wyraźna decyzja z dnia 27 stycznia 2023 r. zawierająca zaskarżoną odmowę udzielenia dostępu nie wskazuje jasno powodów, na których się ona opiera, jej podstawy prawnej, okoliczności faktycznych ani sposobu, w jaki różne istotne interesy zostały uwzględnione, ponieważ odmowa ta wpływa na wykonywanie praw przewidzianych w art. 17 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, co skutkuje tym, że uzasadnienie – jako że wydany akt przewiduje ograniczenie prawa przyznanego skarżącym przez traktat, polegające na zawężeniu takich praw – musi być bardziej rygorystyczne, dokładne i szczegółowe, aby uczynić jasnymi dokonane wybory. Dorozumiana decyzja z dnia 15 marca 2023 r. jest całkowicie pozbawiona uzasadnienia i odsyła sine die do decyzji Komisji.

Odmowa udzielenia dostępu do wskazanych dokumentów jest tym bardziej nieuzasadniona, jeżeli weźmie się pod uwagę okoliczność, że uzupełniające wezwanie do usunięcia uchybienia z dnia 15 lipca 2022 r. zostało opublikowane w nieformalny sposób na stronie internetowej Facebook, której abonentami są tysiące sędziów honorowych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2023 r. – Hexal/Komisja

(Sprawa T-299/23)

(2023/C 261/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hexal AG (Holzkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt A. Meier)

Strona pozwana: Komisja